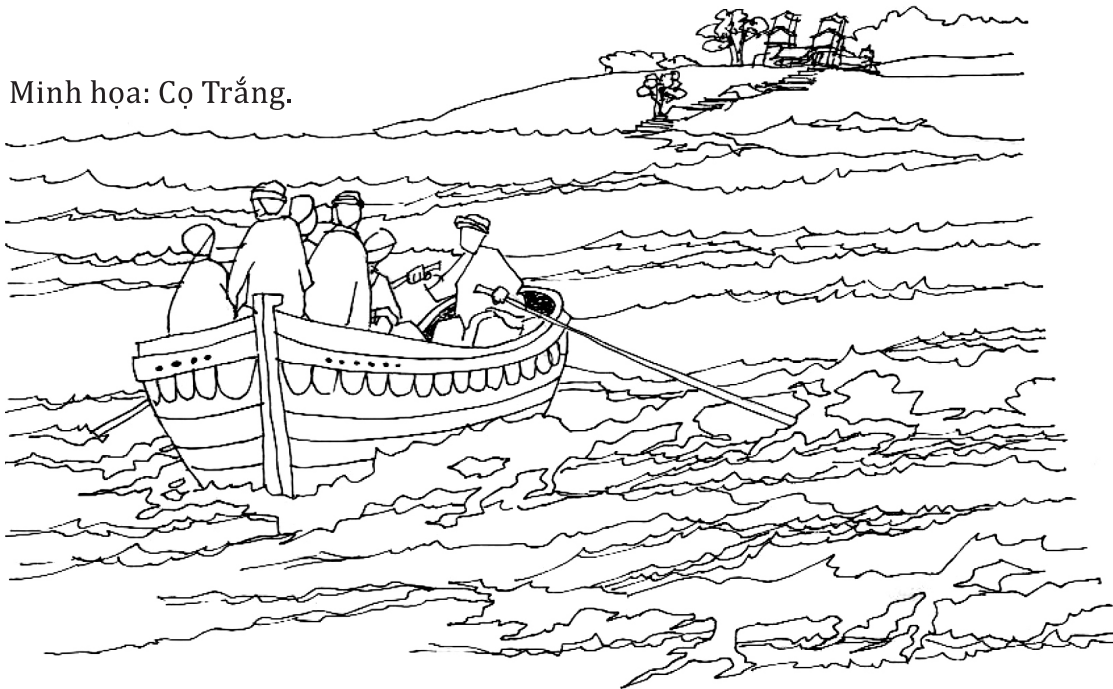

Sứ mạng thế hệ tiếp nối

Giáo sĩ Hồng Mai

Minh họa: Cọ Trắng.

Nhìn hiện tại biết được ngày mai. Xây dựng thế hệ tiếp nối là điều cần thiết quan trọng cho quốc gia, tôn giáo, đoàn thể nói chung và cho những thánh sở hay tổ chức đạo Cao Đài nói riêng. Một tổ chức hùng mạnh ví như cánh rừng ngàn hoa dị thảo, chim, cá, điểu, thú đủ loại, những hàng cây đại thụ, cây trung, cây nhỏ, đủ cỡ, đủ mọi tầng lớp sẽ đem lại nguồn lợi to lớn cho con người và dưỡng nuôi vạn vật.

Một tổ chức lựa thừa người, không đủ mọi lứa tuổi, cao tuổi, trung niên, thanh niên, thiếu niên, măng mọc thì làm sao thực hiện đến nơi đến chốn lý tưởng, mục đích của tổ chức mình. Thiếu thế hệ tiếp nối, tổ chức không những sẽ không theo kịp bước phát triển của nhân loại, mà còn sẽ bị tàn lụi theo thời gian.

Như vậy, sự phát triển mau chậm của tổ chức đạo phụ thuộc vào con người của mỗi thế hệ quyết định. Sao gọi là thế hệ tiếp nối? Tiếp nối ai? Tiếp nối làm gì? Tiếp nối là thế hệ người đi sau được người đi trước truyền lại ý chí, lý tưởng, ý thức hệ để tiếp nối có kế thừa và sáng tạo. Tổ chức không người tiếp nối, hoặc tiếp nối một cách chung chung, hời hợt, sai định hướng thì tổ chức đó bị rối loạn, sai đường hướng về sau. Như vậy, người được tiếp nối gọi là đàn em, là những bước chân sau, là những người phải được hướng dẫn thông suốt chủ trương, đường lối để có thể hòa nhập thực hiện những công việc của tổ chức một cách hiệu quả. Người tiếp nối phải làm như thế nào mới xứng đáng gọi là người tiếp nối?

Người tiếp nối mang trên vai mình nhiều trọng trách. Trước hết, là thực hiện sứ mạng của đạo Cao Đài, phải nắm vững và thi hành mục đích, tôn chỉ, lập trường của đạo. Mục đích của Đại Đạo: “Thế đạo đại đồng, Thiên đạo giải thoát.” Tôn chỉ của Đại Đạo: “Tam giáo quy nguyên, Ngũ chi phục nhứt”. Lập trường của Đại Đạo: “Thuần chơn vô ngã”. Muốn thực hiện sứ mạng to lớn ấy, đòi hỏi người Cao

Đài phải có tâm cao rộng, trí năng và đức hạnh đầy đủ để định hướng đúng đắn con đường phía trước và có kế hoạch thực hiện.

Đặc biệt, đối với Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo là guồng máy sau cùng của Đại Đạo, guồng máy này vận hành để thực hiện 3 mục đích: Phổ truyền chánh pháp Đại Đạo, Phổ biến giáo lý chơn tu và Phổ tế quần sanh trong cõi tạm. Tôn chỉ và lập trường của Cơ Quan chính là tôn chỉ và lập trường của đạo Cao Đài. Để thực hiện sứ mạng của Cơ Quan, thể hệ tiếp nối cần dựa trên định hướng của Thiêng Liêng, thể hiện qua Thánh giáo, Lịch trình hành đạo, và Thánh Dụ Quy Điều mà Ông Trên đã ban, đồng thời phải tự rèn luyện bản thân và dẫn thân phụng sự tổ chức.

Mỗi người nhân viên Cơ Quan phải thực hành đức hy sinh, đức hy sinh của người đi trước làm sáng tỏ đức hy sinh của đàn em sau. Đàn anh, đàn chị phải thương yêu, đùm bọc, tha thứ mọi sơ xuất của đàn em. Đàn em phải biết kính trọng, nghe lời chỉ bảo của người trên, không ỷ lại vào tài năng hay sở hữu vật chất, địa vị của mình mà xem thường tổ chức, xem thường trách nhiệm, xem thường mọi người, kết bè kết phái làm cho tổ chức lộn xộn, khảo đảo. Mỗi người phải biết chánh danh, chánh vị của mình để cùng nhau phổ truyền giáo lý, xiển dương chánh pháp để dẫn dắt nhơn sanh. Đức Vân Hương Thánh Mẫu dạy:

*“Vĩ nghiệp trông chờ ở hậu lai,
Mầm non kết quả được nhân tài,*

*Bao nhiêu thế hệ bao nhiêu cảnh,
Vững chí lo toan chớ nệ nài.”⁻¹*

Người đi trước và người đi sau đều cùng một mục đích, có bước chân trước mới có bước chân sau. Người đi trước là bậc đàn anh, đàn chị đang nhận lãnh nhiệm vụ, gồm ba thành phần: Một là người lãnh đạo hay là người đứng đầu tổ chức; hai là người có trách vụ ở các Vụ, các Ban; ba là nhân viên thường. Ba thành phần này bổ sung cho nhau, mỗi người một công việc, mỗi người đóng vai trò khác nhau. Nếu ba thành phần trong Cơ Quan đều mạnh mẽ, tinh ròn giáo lý, pháp đạo thì lo gì không hoàn thành sứ mạng hoằng giáo độ nhân.

Người lãnh đạo là người có quyết định quan trọng trong Cơ Quan, nằm dưới quyền chủ trì của Thiêng Liêng và nhơn sanh, là người tối cao thực hiện đường lối, chính sách đối nội, đối ngoại dựa trên những nguyên tắc của đạo Cao Đài. Nếu người lãnh đạo có ý thức nhiệm vụ, có kiên trì cầm đuốc soi đường, có tài đức tương đối, có tình thương rộng mở, không sợ khó khăn, không sợ sương gió, thì Cơ Quan sẽ phát triển mạnh mẽ, hoàn thành công cuộc phổ thông phổ truyền giáo lý Đại Đạo theo Thánh ý Thiêng Liêng.

Nhân tâm là điều cần yếu nhất. Đức Cao Triều Phát dạy: *“Nhân tâm là mảnh đất vạn năng, mà bất cứ vấn đề nào trên cuộc đời này đều là cây cỏ.”⁻²* Và Ngài khẳng định người đạt

1. Ngọc Minh Đài, 15-11 Bính Ngọ (26-12-1966). Cẩm Nang Tu Sĩ-Giáo Sĩ, tr.51.

2. Thánh thất Bình Hòa, 26-12 Đinh Mùi (25-01-1968). Cẩm Nang Tu Sĩ-Giáo Sĩ, tr.87.

được Nhân hòa là sự thành công tốt nhất: *“Giai đoạn đầu, và cũng là giai đoạn luôn luôn phải kiểm chứng Nhân hòa. Đừng bảo phải Nhân hòa lúc này mà không nhân hòa lúc khác.”*³ Như vậy, việc đầu tiên của người lãnh đạo là thấu phục nhân tâm và lúc nào cũng lấy nhân tâm làm gốc cho mọi hoạt động của mình.

Đức Cao Triều Phát đã dạy: *“Nếu các em không nhìn về một hướng nào, không chỉ về một hướng nào, thì không ai nhìn và theo hướng của các em.”*⁴ Ngoài ra người lãnh đạo phải lấy thế đứng của tập thể làm thế đứng của mình. Bẻ gãy một chiếc đũa thì dễ dàng nhưng một bó đũa thì vô cùng khó khăn. Được người ủng hộ, được quần chúng nể trọng tin tưởng, người lãnh đạo dễ dàng thành công. *“Một giọt nước không làm thủng một viên đá, nhưng nếu giọt này chồng lên giọt khác, cho tới một khi nào đó, sẽ xô tường ngăn cách, đổ núi chướng ngại. Không gì làm không được.”*⁵

Một đàn anh, đàn chị biết ứng xử linh động, phù hợp ý Trời, thuận nơn tâm, đặt quyền lợi tập thể lên trên. Một đàn em tiếp nối biết kính yêu, tin tưởng và thực hiện những điều đàn anh, đàn chị giao phó, thì có lo gì, có sợ gì Cơ Quan không phổ truyền được giáo lý, không quảng bá được pháp môn của đạo Cao Đài. *“Các em hãy vui tươi lên, đặt trọn niềm tin ở ngày*

3. Sđd, tr. 88.

4. Ibid.

5. Ibid.

mai xán lạn, miễn là các em giữ được tư tưởng đạo đức, hành động trong sạch và ý hướng xây dựng một xã hội lương thiện. Thượng Đế sẽ hộ trì những phần tử nào được đáng sống để phục vụ cho Ngài trong đức háo sanh và bảo tồn, chỉ sợ e mình không đáng sống để cho Ngài phù trợ.”⁶

Nhân viên thường, hay nói đúng hơn là những thành viên trong Cơ Quan chính là những cánh tay, đôi chân của Cơ Quan. Một cơ thể người, tay chân bị tổn thương, bại liệt thì còn làm gì được, thật là bi đát, cho dù tâm, não, tạng phủ hoạt động tốt đi chăng nữa, người ấy cũng đã mất đi hơn nửa sức lực. Mỗi nhân viên Cơ Quan đều là những trợ tá đắc lực của Thường Vụ và các Vụ, các Ban. Cho nên, mỗi người nhân viên Cơ Quan phải tự ý thức hiến dâng và phụng sự, không đòi hỏi một quyền lợi nào mà chỉ ý thức cống hiến công sức của mình cho đại cuộc. Hãy làm đi, hãy cống hiến đi, công sức ấy không mất đi đâu mà trở về với ta, cho ta một niềm vui bất tận. Không nên quy trách hay trách cứ những người chung quanh, tại sao họ như thế này mà không như thế kia, mà hãy nhìn lại chính mình có như thế này hay thế kia hay không? Hãy làm vui lòng mọi người, làm đũa con ngoan của Thượng Đế, Ngài sẽ ban ơn. Nếu tất cả nhân viên đều tích cực hành đạo trong tinh thần vô công vô kỷ, chắc chắn Cơ Quan sẽ phát triển và mỗi cá nhân sẽ có được niềm

6. Đức Đông Phương Chương Quán, Ngọc Minh Đài, 01-4 Kỷ Dậu (16-5-1969). Sdd, tr.110.

vui trong sự cảm nhận phụng sự con người, làm công cho Thượng Đế.

Mỗi người trong Cơ Quan có rất nhiều việc phải làm được tóm tắt trong hai chữ Tam Công. Điều cơ bản cần thiết phải thực hiện để nâng cao chất lượng tu học bản thân: mỗi ngày phải dành một giờ đọc Thánh kinh Hiền truyện, phải tập ăn chay thêm nhiều để tránh những khí độc, phải giữ chánh tâm, đừng vọng niệm để tránh sự khảo đảo bất thường.

Người hiến dâng là khí lực của Cơ Quan. Con người cũng như vạn vật. Hoa thiếu khí sẽ không nở; điều thú thiếu khí sẽ không bay, không chạy; người thiếu khí sẽ yếu đi và chết. Khí là nguồn sinh tồn, là nguồn sống, là sáng tạo, là bảo tồn của vạn vật. Cơ Quan có nhiều Giáo sĩ, Tu sĩ thì Cơ Quan có khí lực mạnh mẽ, tương lai sẽ vững chắc, phát triển lớn mạnh. Ngay từ buổi đầu thành lập Cơ Quan, Ông Trên đã quan tâm đến thanh thiếu niên, hàng ngũ hiến dâng. Đức Cao Triều Phát đã khẳng định chỉ có con đường hiến dâng đời mình cho lý tưởng, cho thiên hạ, đi theo con đường mà các bậc Giáo tổ đã đi, trong đó không thể thiếu lòng trung kiên, trung thành với tổ chức, với Cơ Quan, với đất nước. Đức Cao Triều Phát xác nhận: *“Tài cũng chết, bất tài cũng chết. Biết không còn, không biết chẳng còn.”* Chỉ có con đường hiến dâng đời mình cho lý tưởng, cho con đường tu giải thoát là có ý nghĩa nhất.

Toàn thể thế hệ đi trước, thế hệ đi sau đều phải góp tay xây dựng cộng đồng hiến dâng. Cộng đồng hiến dâng là một

tổ chức, hay tập đoàn rộng lớn, gồm những người chuyên lo thực hiện Thánh ý của Thượng Đế. Những con người xa rời thế tục để sống đời sống thánh hiến, để toàn tâm, toàn ý phát huy sứ mạng Cao Đài. Cộng đồng hiến dâng sẽ sống một đời sống đạo, làm thế nào để xã hội nhận thấy đây là một cộng đồng lý tưởng, nhân bản, an lạc và tiến bộ.

Đừng để cuộc đời trôi nổi, không mục đích, không điểm đến để trôi theo lòng tham dục mới là đáng tiếc. Đức Cao Triều Phát dạy: *“Hiện tình thế sự ngày nay, biết bao con đường tiến bộ trên mọi lãnh vực tranh bá đồ vương mà các em là những con cò trên ván cò mê mẩn. Vì thế, Tiên Huynh e cho một ngày nào đây, nếu các em không đặt mình đúng chỗ, ắt cũng phải chịu chung trong định luật vong tồn. Cũng một ngày nào đây đám sâu rầy lan tràn cắn phá tất cả mầm non, rồi dân tộc lại phải một phen trầm luân theo thế hệ.”*⁷

Xây dựng cơ sở hạ tầng thuộc phạm trù quan hệ vật chất, tồn tại một cách khách quan độc lập với ý chí và ý thức con người. Cơ sở hạ tầng bao gồm vật chất, những vấn đề thiết thân của con người để sống, ăn, mặc, ở, đều phải được xây dựng như: cơ sở, Thánh sở, bệnh viện, trường học, học viện, nhà tu, kinh tế... Cơ sở vật chất là một yếu tố quan trọng tác động đến sự phát triển của tổ chức Cơ Quan, vì vật chất phát triển cũng tạo điều kiện cho sự phát triển tinh thần; có theo kịp nền văn minh của thế giới, mới làm sáng tỏ mục đích của

7. Minh Lý Thánh Hội, 23-4 Kỷ Dậu (07-6-1969), Sđd, tr.113.

Đạo. Việc phát huy cơ sở hạ tầng là việc làm cần thiết và bức bách cho Cơ Quan.

Xây dựng kiến trúc thượng tầng: Kiến trúc thượng tầng là toàn bộ những gì thuộc về tinh thần như chính trị, pháp luật, triết học, đạo đức, tôn giáo, nghệ thuật... được hình thành trên cơ sở hạ tầng nhứt định. Kiến trúc thượng tầng còn bao gồm lý tưởng, tri thức của Cơ Quan. Người tiếp nối phải xiển dương minh bạch chơn lý, tinh thần, lý tưởng, tri thức thể hiện qua giáo lý và đạo pháp của tôn giáo Cao Đài. Xây dựng kiến trúc thượng tầng chính là xây dựng mọi tri thức để theo kịp bước phát triển của thế giới. Tôn giáo thực hiện vai trò dẫn dắt tinh thần hơn sanh không thể thiếu những con người tu chứng đắc, những người đắc pháp và được trao sứ mạng truyền bá pháp môn. Đây là điểm quan trọng và là mục đích cao cả nhất của mỗi tôn giáo. Cơ sở hạ tầng và kiến trúc thượng tầng hay vật chất và tinh thần là hai mặt trong một cơ cấu mà Cơ Quan không thể thiếu trên đường thực hiện sứ mạng Thiêng Liêng giao phó. Sứ mạng của bậc đàn anh, đàn chị, đàn em là một dấu gạch nối liên tục từ thế hệ này sang thế hệ khác. Đức Cao Triều Phát nói rõ: *“Nhất định ngày ấy sẽ đến và phải đến. Đến với dân tộc Việt trên phương diện đạo lý và đạo đức. Bởi vậy, ngay từ bây giờ những ai nặng ơn nước nghĩa dân thì lo phần đó, còn ai nặng lòng vì đạo hãy chuẩn bị ngay đường lối chủ trương mạch lạc để ngày ấy xương minh chánh pháp khỏi lọng cọng ngõ ngàng khi thời cơ đã đến, mà sự chuẩn bị ấy không thể*

không có.”^{- 8}

Đức Đại Tiên Lê Văn Duyệt dạy:

*“Khéo vụng do tay thợ sắp bày,
Gieo nên giống tốt ở tương lai,
Tre tàn măng mọc sum suê cội,
Vĩ nghiệp muôn đời hỏi có ai?”^{- 9}*

Đức Giáo Tông Vô Vi Đại Đạo Lý Thái Bạch cũng đặc biệt quan tâm đến hàng ngũ Giáo sĩ, Tu sĩ.

*“Bước tiền đồ trông vào Giáo sĩ,
Học nên tài, tâm ý cũng nên,
Vạn linh xây móng đắp nền,
Dặm dài thiên lý phải bền vó câu.
Hỡi Tu sĩ khoác màu áo trắng,
Cánh chim hồng xinh xắn tung bay,
Giữ đưng nhuộm nét trần ai,
Rèn lòng sửa tánh hôm mai chớ rời.”^{- 10}*

Đức Cao Triều Phát và các Đấng Thiêng Liêng dạy rất nhiều về mọi mặt cho Cơ Quan, nhất là cho thể hệ tiếp nối. Không thể nói hết lời được, chỉ có thể tóm lại một chữ “Tâm”, Tâm nhiệt thành thì mọi sự việc đều dễ vượt qua, Tâm còn ngần ngại thì muôn sự đều khó hoàn thành.

8. Ngọc Minh Đài, 29-12 Bính Ngọ (08-02-1967). Sdd, tr.53.

9. Ngọc Minh Đài, 10-5 Canh Tuất (13-6-1970). Sdd, tr.130.

10. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 14-01 Canh Thân (29-02-1980). Sdd, tr.226.